

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel havonta
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzi
számja 17.270 sz

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felélős szerkesztő és felélős kiadó: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m. — Kiadóhivatal: Kispest, Thököly-út 18.

Pénzügyek.

„Senkinek semmivel ne tartozatok!” Róm. 13, 8.

Egyesületünk február 2-án tartott számadó közgyűlése figyelmünket az Egyesület pénzügyeire terelte. Nem árt ezzel a kérdéssel az Ige megvilágításában foglalkozni. És pedig nemcsak Egyesületünk, hanem általában a keresztyénség, az egyházak és a gyülekezetek pénzügyeivel, a különböző keresztyén intézmények pénzügyeivel. Mindnyájan egyetértünk abban, hogy a pénzkérdést a hívő keresztyén más megvilágításban látja és más szempontból nézi, mint a hitetlen ember. Bizonyos azonban másfelől az is, hogy a keresztyén ember a pénzkérdést sokkal komolyabban fogja fel, mint a hitetlen; mert a hívő tudja, hogy sáfársággal bízott meg s hogy számadással tartozik Istennek, mert Ővé az ezüst és Ővé az arany. Súlyos tévedésben vannak tehát azok, akik azt vélik, hogy mivel ők hívők, s mert a hívőnek minden lehetséges, azért a pénz dolgában lehetnek felületesek, könnyelműek és komolytalanok. Amikor Jézus a Mammon-imádatától óv, távolról sem akarja azt mondani, hogy a pénz dolgában ne legyünk hüek. A pénznek nagy a hatalma jóra és rosszra egyaránt. Már ez a körülmény is óvatosságra, vigyázatra és lelkiismeretességre int. A pénz hatalma megnyilvánul kifelé, hogy mire használjuk, de visszahat a tu-

lajdonosára is, aki a pénzzel bánik. Jézus ismételten figyelmeztet a pénz veszedelmes voltára, de arra is tanít, hogy a pénzzel sok jót lehet cselekedni.

Isten népének, amely egyházakban és azok intézményeiben szervezkedik, az a dolga a világban, hogy Isten országának ügyét minden rendelkezésére álló eszközzel előmozdítsa. Ez a feladat jelentőségében és követelményeiben minden mást felülmúl. Isten országáról beszélünk; tehát tudnunk kell, hogy Istennek megvannak a maga gondolatai arról is, hogy az ő országának a pénzügyeit, milyen törvények és rendeletek szerint kell intézni. Isten ezen a területen is munkatársainak hívott el bennünket, tehát nem várhatjuk Tőle, hogy ami a magunk erejéből telik, azt is Ő teremtsse elő. „Tedd meg magadért mind azt, ami csak kezéd ügyébe esik, mert az Isten véled van”, mondja Sámuel Saulnak (I. Sámuel 10, 7).

Ki kell mondanunk, hogy az átlag-gyülekezetek pénzügyei siralmasak és a gyülekezeti tagokra szegyenletesek. Hogyna, nem is ritkasággként, hanem általánosságban, egy-egy nyolcszáz vagy ezer lelkes gyülekezetben a vasárnapi istentiszteleti perselypénzből vagy offertóriumból nem futja egyetlen mozijegyre, tehát 100—200 templomlátogató egyháztag nem ad össze 2—3 pengőt, akkor ez szo-

morú bizonyítéka annak, hogy az egyháztagnak halavány sejtelmük sincs arról, hogy mivel tartoznak pénzben Isten országának. Bizonyítja azt is, hogy milyen gyenge lábön áll egyházunkban a tagok sáfárkodása. Mikor egy jómódú asszonyt erre figyelmeztetem azt mondta, nem akar a pénzével „tüntetni“; amikor az unokalányának az öltöztetéséről van szó, akkor ugyanez az asszony egyáltalán nem retten vissza a feltűnéstől. Egészen furcsa, hogy mi mindenre telik, amikor világi dolgokért kell pénzt kiadni: fodrásznak, trafikosnak, köcsmárosnak mennyi pénzt tudnak juttatni még az ú. n. szegényebb osztályok is; és ugyanezek az emberek milyen nincstelének, amikor Isten országára, az egyház szükségleteire kellene adakozni.

Ennek a siralmas és szegyenletes állapotnak a megteremtésében az egyház is hibás. Az egyház hibázik akkor, amikor dobálódzik a szavakkal és „áldozatkészségről“ beszél ott, ahol jómódú egyháztagnak 20 filléretet, jómódú egyházközségnek 30—40 pengőket adnak — évente egyszer! — a G. A. Gyámintézetre. Az ilyen szóhasználat egyenesen meggyalázása az „áldozat“ szónak és mindazoknak, akik valóban áldozatokat hoztak Isten országáért. Tehát ne beszéljünk áldozatkészségről és jókedvű adakozókról ott, ahol igazában hűtlenség és felelőtlenység az úr. Hibázik az egyház akkor is, amikor a „szegény asszony fillérének“ emlegeti és arra appellál. Amikor fillérékért kunyerál, holott még a köldusnak sem igen mernek fillért dobni. Ez a filléres álalázatosság Isten országa dicsőségének a lealacsonyítása s annak mutatója, hogy az egyház a terveiben és

munkakereteiben mennyire mögötte maradt Urának, akinek szántó-földje a világ, aki kontinensekben gondolkodik és Egyházát is erre akarja megtanítani, elküldvén azt a világ minden népéhez. Hibázik az egyház, amikor tagjait nem neveli ebben az irányban; s habár közgyűléseinknek legkínosabb része mindig a pénzügyi rész, ezt oktatásban és nevelésben egyaránt mellőzzük nemcsak az egyháznak, hanem egyúttal egész nemzeti gazdasági életünknek is a kárára.

Másfelől, hogyha Istentől nem várhatunk is mindent, éppen akkora hiba, hogyha Istentől nem várunk semmit és nem kérünk semmit, vagyis ha nem imádkozunk Hozzá pénzért is. Az imádságnak ebben a tekintetben többféle haszna is van. Először: az imádkozó gyülekezetnek a pénzügyekben jó szakértője és tanácsadója van, t. i. maga az Isten; a gyülekezet tehát nem bocsátkozik ferde vállalkozásokba, hanem tudja, hogy mit kell a pénzzel csinálni. Másodsor az imádkozó gyülekezet pénzügyei rendben lesznek, mert tagjai tudják kötelességüket; ha nem áll is módjukban annyit adni, amennyire szükség lenne az óriási feladatokra való tekintettel, erejükhöz mértén adakoznak, „aszerint amije kinek-kinek van“ és tudomásuk van arról, hogy mi történt az öt kenyérral és a két hallal. Harmadszor az imádkozó gyülekezet örvendező és hálaadó gyülekezet, mert megtapasztalja, hogy Isten beteljesíti ígéreteit és meghallgatja a szívből jövő és őszinte imádságot.

Ajánlom mindenkinek, hogy olvassa el Müller Györgynek, a bristoli árvaházak megalapítójának életrajzát. Sokat lehet belőle okulni az egyházi pénzügyekben.

A munka nehézségei.

Jézus sohasem iparkodott úgy feltüntetni az ő nyomdokain járást, mintha az valami kényelmes és könnyű dolog lenne. Ellenkezôleg: hangsúlyozottan megmondta, hogy nyomorúság, szenvedés, gyaláztatás, gyűlölet vár követôire és szolgálóra. Jézus mindig haláltmegvetô bátorságot követelt azoktól, akik az Ő vezetésére bízták magukat. De megígérte azt is, hogy az ôvével lesz mindenütt, ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek s hogy az ő ereje erőtlenység által végeztetik el; megígérte, hogy a hívőnek minden lehetséges lesz s hegyeket mozdit el helyükből; megígérte, hogy munkájuk megtermi a gyümölcsöt és senki nem tud nekik ellentállni.

Tehát aki ma Jézus szolgálatára kötelezi el magát, készüljön fel a nehézségekre és akadályokra és pedig nemcsak ott künn a külmisszió munkamezején, hanem idehaza is. Azonban bizonyos lehet abban is, hogy az akadályokon keresztül gázol, a nehézségeket legyôzi és Isten országa ellenségeit megszegyeníti. A gyôzelmek sorozata örömmel fogja eltölteni azért, hogy ilyen úrnak szolgálhat.

Néhány példa: Gilmour, aki a mongolok között dolgozott, ezt írta naplójában: „Ami a megtérteket illeti, nem látam semmi eredményt. Amennyiben tudomásom van róla, nem láttam egyetlen olyan embert sem, aki keresztyénné akart volna fenni.“ Laws, aki Délafrikában mûködött, az elsô tíz évben (1876—85) mindössze kilenc embert vett fel az egyházba. — Carey négy esztendei odaadó munka után sem tudott egyetlen megtérést sem jelenteni. „Mégis“ — írja — „akár lesz áldás munkámon, akár nem, el vagyok határozva ebben a munkában élni és halni.“ — Grenfell Wilfred, a hírneves labradori orvos-misszionárius ezt írja: „Jézus azt követeli tőlünk, hogy lovagjai legyünk. Nem azért vagyunk itt, hogy biztonságban éljünk. Hígyjünk, vállalkozjunk és kockáztassunk. Az élet nem móka és kényelem. Az élet kihívás,

és mi úgy vagyunk teremtve, hogy a kihívást elfogadjuk, mert mi Isten fiai vagyunk. 1883-ban hallottam Krisztus felhívását és elfogadtam és harmincöt éven folytattam ezt a munkát Labradorban. Jelenleg ezen a kietlen tengerparton minden százötven-kétszáz kilométerre van kórházunk. Ijesztô tény, hogy ha nem hallottam volna meg Krisztus hívását, most valószínűleg orvos lennék Londonban és a saját luxusautómon koccsikáznék.“

Az ember életében minden azon fordul meg, elfogadja-e Jézus Krisztust a maga Urának és Parancsnokának. Minden veszedelemben és kockázatban, amit Krisztusért vállalunk, páratlan megnyugvást és lelki békességet ad az a tudat, hogy Neki engedelmeskedtünk, az Ő vezetése alatt cselekszünk, az ő terveit valósítjuk meg s az Ő uralmát növeljük. Amíg az ember a saját dicsôségét keresi és saját érdemeiket hajhász, addig minden sérelem vagy hátravetés elcsüggeszti, kedvetleníti, ingerli. Jézus szolgálatában mindez nem számít, mert nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; nem romlandó koszorúért tusakodunk, hanem romolhatatlanért; nem emberek tőlünk elismerést és dicséretet, hanem Istentől. Jutalom itt a földi életben az, hogy fáradhatunk, dolgozhatunk, szolgálhatunk, egész életünket, minden erônket Neki szentelhetjük. Mert boldog az a szolga, akit az ő ura ilyen munkában talál, amikor megjön.

Fontos tehát, hogy ha belső indítást érzünk, ha tudjuk, hogy a Szentlélek serkent és kényszeríti bennünket, ne engedjünk semmiféle más irányból jövô sugalmazásnak, kecségtetésnek vagy fenyegetésnek, hanem válasszuk a szoros kaput és a keskeny utat, mert ez visz az életre, a bővölködô és diadalmas életre. Lehet-e nagyobb öröm és bövebb jutalom, mint napról-napra tudni azt, hogy életünknek van maradandó értelme, jelentôsege és tartalma.

A kínai ötéves terv.

Annak idején sokat hallottak Kínában is a bolsevisták ötéves tervéről. Amikor azután a Kínai Keresztyén Nemzeti Tanács 1929-ben Hankowban ülésezett, elhatározták, hogy egy keresztyén ötéves tervet dolgoznak ki. Erre az el-

határozásra a következô megfontolások juttatták el a Tanácsot:

Igaz, hogy az egyház nem tökéletes, de nem lehet helyébe mást, jobbat állítani. Csak az egyházban valósulhatnak meg reménysegeink és kívánságaink.

Kötelességünk tehát minden erővel az egyházat szolgálni, az egyházat tökéletesíteni, hogy alkalmas eszköz legyen Isten kezében a földön.

Igaz, hogy az egyház ereje nem tagjainak a számától függ, de számban is gyarapodnia kell, mert az élettel jár a növekedés, az életnek ez a biztos jele. Az aránylag kevés számú keresztyén szét van szórva a Kínai Birodalom százmilliói között s nem elég ahhoz, hogy a pogány tömegeket befolyásolja. Azért a keresztyének számának meg kell duplázódnia.

Ennek a célnak eléréséhez szükséges, hogy a keresztyének lelki élete elmélyüljön, hogy az egyházból missziói tevékenység sugározzon ki, hogy a családi életre és a gyermeknevelésre nagyobb gondot fordítsanak, hogy a missziói munka fokozottan irányuljon a falura, mert Kína lakosainak 80%-a falusi, hogy nagyobb súlyt kell fektetni a keresztyén irdalomra, hogy több misszionáriust kell kérni és munkába állítani, hogy az egyházi alkalmazottak számát is növelni kell, hogy vezető személyiségek támadjanak, hogy a keresztyénség erőteljesebb legyen.

A létszám növekedése azért is szükséges, mert nélkülül nincsenek meg az egyház fennmaradására az anyagi feltételek. Kislétszámú gyülekezetek és egyházak képtelenek az egyház fenntartására.

Ezek a megfontolások szükségessé teszik, hogy minden keresztyén még egy lelket nyerjen meg a keresztyénségnek. Ebből a célból minden missziói alakulatnak össze kell fogni.

A munka nagy lendülettel indult. Az evangelizációk olyan hatalmas tömegeket mozgattak meg, hogy nem találtak elég nagy termeket azok befogadására. Az evangelisták minden szabad idejüket erre a munkára fordították. Az eredmény belső elmélyedés és külső növekedés lett.

Mandzsúria elvesztése és a háború megakadályozták a mozgalmat teljes kibontakozásában.

Közben az egyházzal és a missziói munkával szemben is nagyobb igényeket és követeléseket támasztottak. Követelték, hogy csak olyanok menjenek Kínába keresztyén misszionáriusnak, akik egyedül a keresztyénséget akarják ter-

jeszteni és semmiféle politikai célt nem szolgálnak, semmiféle a kínai nép fejlődését gátló propagandát nem fejtenek ki. Hangoztatták, hogy gondosan meg kell válogatni azokat a misszionáriusokat, akik hazai egyházaikból újból vissza akarnak térni Kínába; a megválogatásnál tekintetbe kell venni a belső lelki élet gazdagságát, Isten igaz szeretetét, Kína szeretetét, magas erkölcsi érzéket, kiváló képességeket, a helyes viselkedést. Akik ezeknek a követelményeknek nem felelnek meg, azok ne menjenek Kínába.

Feladatként jelölik meg kínai keresztyén vezetők kiképzését. Emelni kell az egyház szolgálatában álló kínaiak helyzetét. A fehérekkel tartott közös konferenciákon a kínaiaknak többségben kell lenni. A vállalkozásoknál nem a számot és a mennyiséget, hanem a minőséget és a jóakaratot kell tekinteni. Az egyházi iskoláknak meg kell szerezni az állami elismertetést és azokat a fennálló rendeletek szerint kell megszervezni és vezetni. Az egyház igyekezzék javítani a szociális viszonyokat. Vigyázzon az igazi krisztusi szellemre.

A kínai keresztyénség kétféle alakban létezik. Az egyházilag szervezett csoportokon kívül van az egyháztól független keresztyénség is. Az egyházilag szervezett alakulatok erősebbek, ezek vezetnek a kínai keresztyénségben. Viszont az ifjúság az egyházi szervezeteken kívül álló csoportokban több lehetőséget lát a szociális kérdés megtárgyalására. Ezek az egyháztól függetlenül, szabad evangelisták és szabad misszionáriusok tevékenysége nyomán létrejött alakulatok sorban vesztik el jelentőségüket. Ilyen csoportok a „Kis Nyáj”, amely elveti a fizetett prédikátorságot; a „Szentlélek kegyelmének közössége”, amely erős pünkösdista tendenciával működik, ismertető jelei a bűnvallás, bizonyágtétel, közös imádkozás, nyelveken szólás, keresztség; a „Jézus családja” felekezet kísérlet a keresztyén kommunizmusra, amely kísérlet Kínában nem új, már a tajping-lázadáskor (1850—1860) megpróbálták. Délkínában ez a mozgalom nem terjedt el; ott az egyházaknak erősebb a szervezkedése és nagyobb az ellenálló képességük.

Virágh Sándor
református titkár.

Titkári jelentés.

Az *itthoni munkának* is éppen így megvannak a nehézségei és reménysegei.

Mély bűnbánatot kell tartanunk, hogy a mi hűtlenségünk ellenére is Isten kegyelmes volt hozzánk. Meghagyott a munkában. Ez a semmittevés sokszor valóban a halál csendjét juttatja eszünkbe. Hogy mulasztásaink közül néhányat említsek: Nem volt a munkánk olyan átütő, hogy egyházi főhatóságunk szükségessé látná a lelkeszi állás megszerzését. Nem tudtam elkészíteni a tervbevetett évkönyvet. A kitűzött pályatáteleket sem hirdették olyan felüően, hogy arra befuthatott volna egy mű is. A tankönyvek elkészítésénél is csak későn vettük észre, hogy hiányok vannak. Nem tudtuk a fiókegyesületeket látogatni, öszszetartani és munkanyaggal úgy ellátni, amint gondoltuk volna. Talán ez az oka, hogy Isten az új missziói iskolát nem ránk, hanem az erősebben dolgozó református egyházra bízta. Így hát, ami történt, valóban Isten kegyelmi ajándéka.

Február óta egy tanácsulést és egy elnökségi értekezletet tartottunk Budapesten. Ezen seregszemlét tartottunk. A fiókegyesületek csendben és hűségesen végezték munkájukat. Az áttekinthetetlen gyermekszövetségi munka is folyt az adott keretek között. Vasárnapi isk. külön vagy az iskolai gyűl. kereteiben. Az egyetemes egyház kibocsátotta a missziót érdeklő szabályrendeleteit. A postától nagyobb adományt kaptunk használt bélyegek formájában. Az irat-terjesztés is legalább Budapesten örvedetesen működik. És felkerestük az idők folyamán misszióba jelentkezetteket, kik közül ketten változatlan hűséggel készülnek erre a szolgálatra, csak pillanatnyilag akadályoztatnak ebben.

Örömmel jelentjük, hogy a tavaly tartott missziói tanfolyam gyümölcsének tekinthetjük a református külmissziói iskola megindulását, melybe egy evangélikus növendék is beiratkozott, Enyedi Irma. Éppen ezért szükségesnek látjuk a hozzá való viszonyunkat rendezni.

Örömmel jelenthem, hogy minden nehézség ellenére is él a felelősség a szívekben. Önkéntes munkások, az evangélizátorok, gyülekezeti vezetők foglalkoznak a külmisszióval és a gyarapodó adományok hőmérője is ezt igazolja.

Örömmel jelenthem ezzel kapcsolatosan, hogy névtelenül 1500 P adománnyal megvetette egy testvérünk a Missziói Székház alapját. Az elmúlt hóna-

pokban pedig egy ismeretlen testvérünk fülbevalóját küldte el a misszió oltárára. Ha van szívünk és átérezzük az adományok súlyát, akkor megindíthat minket, hogy akkor, amikor tanulok közt egy hívő asszony ékszerreit adja oda az épülő templomra, ő maga pedig egy bomba-támadásnak esik áldozatul, ugyanakkor itthon is egy nő lélek küldi el ékszerét a mi kis missziónkra. Milyen csodálatos kapcsolat és találkozása ez a felelősségnek és áldozatos szeretetnek.

Örömmel jelenthem, hogy filmdia-
pozitíveinken és újabb kiadványainkkal nagyobb missziói propagandának tekinthetünk elébe. Missziói Lapunk változatlan előzetési ár mellett már meghaladja a 2000 példányt. Népfőiskoláink nemcsak az elsők voltak, de ma is nevelés tekintetében komoly munkát végeznek. Nemcsak úttörő munkát végeztek, hanem állami vonatkozásban követendő példát mutattak. Ha általában munkánkat — nyilván a központi vezetés hiánya miatt — szétfolyónak kell tekinteni, mégis azt kell mondanunk, hogy a kicsinyen való hűség itt-ott megtermi a maga gyümölcsét.

Alapszabályunk kötelességemmé teszi, hogy az új munkaév kezdetén *munkatervet* is készítsék.

Ezt a következőkben sűrítthem össze. Munkavezetésünkben, embereinkben és hűségünkben revíziót kell végezni. Munkánkat sejtyszerűen ki kell építeni, de ezt csak hűséges lelkekre lehet bízni. Új embereket kell keresnünk, kik több idővel rendelkeznek, vagy nagyobb felelősséggel rendelkeznek a munka iránt. A meglévő munkásainkat biztatni és támogatni kell, hogy el ne csüggedjenek a látszólagos eredménytelenség felett. Az is bizonyos, hogy ha egy lelkeszünk lenne, aki csak ennek élne, az nemcsak terveket és elgondolásokat szöhetne, hanem véghez is vihetné. Mindazonáltal azt kell mondanunk, hogy egy ember életére nem lehet áttolni a mi felelősségünket és a mi kötelességünket. Szorgalmasan kell továbbra is az egyesületi lelkeszi állás megszervezését, de a hűséget és a kicsinyben való kitartást ő sem oldhatja meg.

Szükségesnek tartom a fiókegyesületek meglátogatását, ha másképpen nem, akkor az evangélizátorok útján.

Újabb füzetek, esetleg könyvek megjelentése, újabb rölapok kiadása is segíthet addig, míg Isten más úton nem könyörül rajtunk.

Nagy a reménységem, hogy más belmissziói szervekkel is felvehetjük a kapcsolatot és együtt haladva, együtt támogatva egymást, átvészeljük a háború által reánk kényszerített csendességet.

Ha a körülöttünk tomboló körülményekre tekintünk, elszorul a szívünk. Ha a mulasztásokra és bűneinkre tekintünk,

bűnbánat könnyei peregnek le orcánkon. De ha Isten kegyelmére és ígéretére nézünk, erőnk megújul, szárnyrakelünk és tovább futunk. Csak benne bízunk, hogy az ő ügye nemzetek közt felmagasztaltatik, mert a seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk.

Danhauser László.

H I R E K.

Kunos Jenőektől szeptember 3-án kelt távirat érkezett. Jól vannak. Karácsony utánra várták második gyermeküket.

Báró Radvánszky Albert egyetemes egyházi és iskolai felügyelő édesanyja, özy. báró Radvánszky Jánosné, született Radvánszky Sarolta 89 éves korában, hosszas szenvedés után, február 12-én jobblétre szenderült. Misszióegyesületünk részvétét az elnökség tolmácsolta egyetemes egyházunk felügyelőjének.

„A falu és jövője” címen jelent meg Veöreös Imre előadása, amelyet a cell-dömölki leánynépfőiskola megnyitó ünnepélyén tartott. Ismerteti a magyar falu helyzetét, jelentőségét s ezzel kapcsolatban a népfőiskolák feladatát és jelentőségét.

A **Lipcei Misszió** bevétele az 1941. évben önkéntes adományokból 584.616 márká volt. A Misszió 1941. évi számadása szerint a bevétel összesen 1.070.737 márká, a kiadása összesen 1.033.240 márká; pénztári készlet 1941 december 31-én 37.497 márká. A Lipcei Misszió 1893-ban, félévszázaddal ezelőtt kezdte meg áldott munkáját Keletafrikában; a munka nyomán ott fiatal egyház támadt, amelynek most körülbelül 40.000 tagja van. Ez a munkamező most semmiféle összeköttetést nem tud fenntartani a Lipcei Misszióval; egyetlen német misszionárius sem dolgozik ott. De a hírek igen kedvezőek. Egy svéd misszionárius, aki az elárvult német missziót is gondolja, azt jelentette, hogy a Lipcei Misszió a maga nagy gyűlekezeteivel és jól kiépített iskoláival az ottani lutheránus missziói munkának magva. Egy gyűlésen, amelyen a svéd misszionárius résztvett, a benszülött kereszténynek vezető képviselői igen határozottan képviselték egyházuk hitvallását és ellenálltak minden nem-lutheránus befolyásnak! Az eleven szellemi életnek örvendetes jele az is, hogy a marangui lelkészképző szeminárium a háborúban

is gondoskodik benszülött lelkészek kiképzéséről. A Lutheránus Egyházszövetség a munkamezőre D. Reusch misszionáriuson kívül egy missziói orvost és két betegápolónót is küldött, továbbá egy tanítót. A munka legnagyobb részét azonban az afrikai keresztények maguk végzik el. A német misszionáriusok még mindig a délafrikai internáló táborokban vannak. — A Lipcei Misszió indiai munkamezején még mindig munkában áll néhány német misszionárius; Indiában sok indiai lelkész és tanító, evangélista és bibliásasszony működik. Az indiai tamul egyház erősödik; 1941 végén 40.813 lelkét számlált. Ennek a mostani háborús zűrzavarnak közepette Palladamban egy tanítóképzőintézet nyílt meg.

Az **évkezdő imahetet** Magyarországon a folyó évben sokkal nagyobb mértékben megtartották, mint az előző években. Akik még eddig beszámolóikat nem küldték be, azokat nagyon kéri a Magyar Evangéliumi Szövetség elnöke, hogy szíveskedjenek ezt pótolni. Címe: dr. vitéz Csia Sándor MÁV igazgatósági főorvos, Budapest, VI., Andrassy-út 83. A perselypénzeket kéri a Magyar Evangéliumi Szövetség 33.681 számú postatakarékpénztári csekkzámlájára befizetni.

Misszióegyesületünk február hó 2-án tartotta közgyűlését Budapesten, az Üllői-uti imateremben. A közgyűlést istentisztelet előzte meg. A közgyűlés foglalkozott a tárgysorozatban feltüntetett ügyekkel. A pénzügyekről a következőkben adok tájékoztatást: A Misszióegyesület 1942. évi bevétele 18.601 P 26 fill., kiadása 18.121 P 65 fill., vagyonmérlege szerint a cselekvő vagyon 16.198 P 72 fill., a szenvedő vagyon 5.764 P 18 fill. Az iratterjesztés tiszta vagyona 2692 P 57 fillér. A Missziói Lapok kiadóhivatának számadása szerint a bevétel 3836 P 80 fill., a kiadás 3545 P 55 fill. A közgyűlés sajnálattal vette tudomásul

Antal Károly ellenőr lemondását, Istentől gyógyulást kér számára. Helyébe ellenőrnékvé megválasztotta Zarándi Attilát. Jegyzőnek megválasztotta Harmati Béla ősgárdi lelkészt, aki Egyesületünk körül mint a dunáninneni egyházkerületi Gyermekszövetségek vezetője, egybékent is az Egyesület buzgó és munkás tagja, sok érdemet szerzett. Az Egyesület 200 P alapító tagsági díjjal belép a Magyar Biblia Társulat alapító tagjai sorába. A felsőszeli fiókegyesület arra kérte Egyesületünket, hogy sűrűn látogassa a fiókegyesületet. Dr. Gyimesy Károly, az Orsz. Luther Szövetség lelkésze és a győri lelkészek vállalták a fiókegyesület meglátogatását. A nyir-

egyházi konferencia előkészítését a közgyűlés a tanácsra bízta. A közgyűlésen nagy örömmre jelen voltak D. Kapi Béla és Kardos Gyula püspökök; Turóczy Zoltán püspököt előre megszabott hivatalos ügy akadályozta a megjelenésben. Kunos Jenőék sajnos hosszabb idő óta semmi értesülésünk sincs. Pénztárosunk most újból nagyobb összeget küld ki Kínába. Hogy az összeg megérkezik-e, s mikor, az egészen bizonytalan. Örömmel értesült a közgyűlés arról, hogy Sopronban a misszió ügyének barátai között mozgalom indult meg fiókegyesület szervezésére. Kérjük ehhez a jószándékhoz Isten megsegítő kegyelmét!

Kimutatás

a Magyarországi Misszióegyesület pénztárába 1943. évi január hó 23-tól február hó 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak 1942-re: Orosházáról: Domaniczky Irén 2, Untervéger Jenőné 1, Ozdi ifj. Luther szövé. 3 (1), Varga Gyula Kispeszt 1, Benkő István Gyula 3 (1), dr. Gubcsó András Pitvaros 3 (1), Brózik Erzsébet Békéscsaba 3, Csákvári egyh. 1, Felsőszeli fiókegyelet 26 P.

1942-43-ra: Budapestről: Dr. Gyimesy Károly 6 (2), P. Roth Lórándné 5, Tarcsay Adolf 4, Csaba Eva 2 (2), Ruttkay Elemér 2 (2), Darnai Ferenc Nagytarcsa 6 (2), Huszák Józsefné Szentest 2, özv. Győri Jánosné Békéscsaba 3, Túrmezei Sándor Nagytarcsa 6, Láng Jánosné Csákvár 2 (2), Forgács Károlyné Csorvás 2 P.

1943-ra: Budapestről: D. Dr. Raffay Sándor 3 (1), özv. Leiter Gézané 1 (1), Gáncs Aladárné 3 (1), dr. Kovács Gyöző 3 (1), dr. Kovács Gyözőné 3 (1), dr. Hank József 3 (1), Radocsay Jenőné 3 (1), Kazar Gizella 3 (1), dr. Rásó Lajos 2, Huszár Sámuel 3, Lingsch Pál 1, Márkus Pál 1, Görög Tihamérné 1, Kozma Gabriella 3, Lányi Béla 2, Bárdos Lajosné 3, Szuchovszky Gyula 3, Horusiczky Henriké 3, Kelentöldi Erzsébetkőr 1, id. Danhauser Rezső 3, Kiss Mária 3, özv. dr. Fröhlich Izidorné 1, özv. Szalai Lajosné 1, Ivanovits Sándorné 2, Kun Gyula 2 (2), Sréter Ferenc 3 (1), Sréter Ferencné 3 (1), Friedlieb Gyuláné 3 (1), Karádi Károlyné 1 (1), Reiter Miklósné 3 (1), Lantos Károlyné 1 (1), Mokry Eszter 3 (1), Mikó Jolán 1 (1), dr. Molnár Gyula 3 (3), Falb András 3 (1), dr. Ferenczy Jenő 1 (1), Bezegh Sámuelné 3, dr. Hegedűs Istvánné 1 (1), Petrő Zsuzsanna 1 (1), Zalatnay Ottó 3 (1), Borányi Mária 1 (1), Héger Jenőné 1 (1), Scholtz Oszkár 3 (1), Trauschenfels Frigyes 3 (1), Füzesy István 1 (1), Pavcsó Rudolf 3 (1), Lengváry Júlia 3 (1), Zenovitz Karolin 3 (1), Antal Jenő 2 (1), Hajnalfi Gitta 3 (1); Kispestről: Tejfalusi Lászlóné 3, özv. Brandtner Pálné 3, Libál Ottó 3, özv. Salzer Gyuláné 1, Kaposi Ilona 2, Vargyai Gizella 2, Kherndl Irén 1, Drenyovszky János 3, Varga Margit 1 (1), Koncez Dániel 3 (1), Lipták Dezső 3 (1); Győrből: Pellek Mihály 3 (1), Bernáth Györgyné 3 (1), Spiegel-Schmidt Frigyes 3 (1), Horváth Zsuzsanna 3 (1), Jausz Lajos 3 (1), Győri missz. fiókegyelet 200, özv. Milhoffer Nán-

dorné 2 (1), Donner Samu 1 (1), Gede Kálmán 1 (1); Sopronból: Szlávik növények 2, dr. Jánossy Lajos 3 (1); Nagykarolyból: ifj. Rimár Jenő 3 (1); Rimár Jenőné 3 (1); Celldömölköl: Ludván Sándor 3, Cseregi Sándor 3, Nagyrévöl: dr. Konczek Károly 3, dr. Konczek Károlyné 3; Orosházáról: özv. Czinkotzky Pálné 1 (1), Simon Mária 1, Gösi Margit 1, Soós Lajos 2, Faragó Ferenc 1, Mannheim Lászlóné 1, Adorján Imréné 1 (1), özv. Iszlay Gáborné 1 (1), Horváth Pálné 1 (1); Monoról: Róbert Jolán 3, Kaiser Károly 2 (1); Lévaról: Péteri Sarolta 3, Faragó Róza 2 (1); Nyiregyházaról: Nagyváti Pálné 3, Juhász Júlia 4 (2), özv. Soltész Gyuláné 3 (1); Pitvarosról: Jermányi József 1, Récey Zoltán 1; Szombathelyről: Kirnbauer Lajosné 1 (1), Evangélikus leánydiák-szöv. 3, Sziliczey Gyuláné 1 (1), Jutasi Prot. ifj. gyűl. 8 (2); Pécsről: Csatár Rezsőné 1.50, Dado Erzsébet 3; Pitvarosról: Wlachovszky András 1, Matusik István 1 (1), Kosztolányi Sarolta 1 (1); Nagytarcsáról: özv. Fényes Mihályné 2 (1), Győri János 3; Kassáról: Bethesda árvaház 3, Szent-István Marga 3, Cservenka Gizella 3 (2); Hartáról: Falotay Gyula 1, Evang. egyh. 1; Péstszentlőrincről: Oravecz Jánosné 3 (1), Kiss Lajosné 3 (1), vitéz Sokoray Károly 3 (1); Bánszállásról: Schilfer Aranka 3 (1), Kovács Ilona 3 (1); Egyházasközről: Fuchs János 3 (1), Evang. lelk. hiv. 3, Dobos Erzsébet Rákoskeresztúr 3 (1), Harmati Béla ősgárd 3 (1), Romanek Miklósné Esztergom 3 (1), Darvas Aladár Tötteresztúr 3, Münich Gyuláné Mezőberény 2, Havas Jakabné Szedged 1, Horváth Irén Csorvás 2, Szent-István Ilona Rimaszombat 3, Szalay Izabella Gyopárfürdő 1, Fuchs Pál Iharosberény 2 r., Nagy István Alsóság 2, Milán János Csánk 1, Horváth Józsefné Diósgyőr-vasgyár 1, Sárkány Ferenc Körmend 1, Németh Vilma Pápa 3, Király Lajos Szilvásvárad 3, ifj. Kohánszky Jenő Zalaegerszeg 2, Janoszy Ilona Vaja 3, özv. Raffay Mátyásné Tiszaföldvár 1, Gerencsér Zsigmond Mörichida 3, Horváth Zsófia Péstszenterzsébet 3 (1), Farkas Ferenc Iklad 3 (1), Rác Sándor Meszlen 3 (1), Kinszky Antalné Kerekegyháza 3 (1), Kosztra Pál Böcsa 2 (1), Franciszky Mihály Békéscsaba 3 (1); Szende Miklós Lucfalva 2 (1), Haluszka Róza Rozsnyó 1 (1),

Urbán Arnoldné 3 (1), Regös Emilia Gerendás 3 (1), Sztik Gusztáv Csanádalberti 3, özv. Lackner Ferencné Miklós 2, özv. Medve Istvánné Eger 1 (1), Podhradszky János Tordas 3, Staudt Péter Torza 1 (1), Nagy Mária Bokod 1 (1), Sziliczey Gyuláné Kolozsvár 1 (1), Szelestey Béla Boba 1 (1), Petróczy János Alcsút 3 (1), Noszlopy Elek Győrszabadhegy 1 (1), Wallrabenstein Jakab Budakeszi 2, Szekei András Egyházasdengелег 1 (1), Karner Frigyes Közseg 3, Matusik Jánosné Gödöllő 3 (1) P.

Offertorium: Bányai egyházkerület egyházai 800 P, Bpest-Ullői-úti febr. 2.-i istentisztelet 37, külm. óra 10.50, Somorja 9.66, Érsekújvár 12.80, Lézvél 25, Csánk 1.60, Szend 11.24, Csákvár 2.20, Osagárd 2.80 P.

Adományok: Bpestről: Leiter Gézané 1, Juhatek Nándor 4, dr. Gyimesy Károly 2, V. Gy. 10, S. F. 50, Zalánay Ottó 1, Ruttkay Elemér 1, Zenovics Karolin 10, Hajnalffy Gitta 1, Mezöberényből: özv. Winter Andrásné 10, Winter Adámné 4, özv. Baranyi Jánosné 2; Kispesről: özv. Brandtner Pálné 1, Libál Ottóné 1, özv. Salzer Gyuláné 1; Cellödömlőkről: Csepregi Sándor 10, Kiss Linus 1; Gödöllőről: Horeczky Béláné 2, Matusik Jánosné 1; Sopronból: özv. Hartmann Jakabné 2, Mühl Nándor 1; Kiskőrösről: Dicsa Ferenc 3, Róbert Jolán Monor 6, Csepregi Olga Bekéscsaba 3, Oravecz Borbála Zichyújfalu 4, Győri János Nagytarcsa 1, Laukó Pál Soltvadkert 2, Horváth Sándor Duka 8, Medzichradzky Márta Sálgótarján 1, Mikus Lászlóné Léva 2, Iluszky Sámuel Budakeszi 3, dr. Kiss Ferenc Szeged 3, Janoszy Ilona Vaja 10; Kassáról: Bethesda árvaház 13, Szent-István Margá 1, Hell Erzsébet Irsa 3, Emödy Elemér Kecskemét 1, Szent-Istvány Ilona Rimaszombat 1, Sárkány Ferenc Körmend 1, Schuster Márton Eger 2, Kovács István Győr 4, özv. Soltész Gyuláné Nyiregyháza 1, Haluska Rózsa Rozsnyó 1, Somfai Aladárné Szekesfehérvár 10, Karner Frigyes Közseg 3, Mezei József Újpest 3, Ceglédi lelk. hiv. 3, Weisz Henrik Babocsa 5, Romanek Miklósné Esztergom 2, Müntz Vilma Tiszabura 1, Weisz Henrik Babocsa 5 P.

Perselygyűjtés: Bpestről: Angyalföldi bibliorák 11.66, dr. Gyimesy Károly 82.94, Taschner Ferencné 5.42, Lusztig Ignácné 2.95, Bárdos Lajosné 8.60, Péteri Sarolta Léva 1, Erdőkürti bibliakör 13.04, Körmöczy Sámuel Pusztaszabolcs 1, Irsai bibliorák 33, Nyáregyháza evang. egyház 6.31, Fehérszéli Fiókegylet 89.42; Szekszárdról: Rendás Mihály 3.20, Dorn Zsigmond 9, Szabó Antalné 3.36, Müller Marika és Testvérkéi 4.19, Lugosi Béláné 5.66, Mentz Jánosné 2.81, Guggenberger Anna 1, külm. istentiszteletek 2, Komlósi Józsefné 7.49, Hargitainé Obernik Sári 1.58, Bibliakör 14.84, özv. Hoff Henrikné 4.28, özv. dr. Justh Dezsőné 3.71, missziói előadás 10.30, Németh Gyuláné 3.25; Sárszentlőrincről: Dinöczi István 5.53, Fördös Lajos 2.47, V. Nagy István 6.02, Szűcs István 2.86, Hárs István 5, Varga János 8.86, Gösi Pál 2.63, Nagyiskolások 1.55, Szabó Pál 5.60, özv. Gehring Tamásné 6.90, Filizs Erzsébet 3 P.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1943 február 22.

Csekk számla: 16.188.

Gyermekszövetség gyűjtése: Irsai vas. iskolások 16, Nyiregyháza 20; Szák: leánycsoport 10.56, fiúcsoport 6.60; Bpest-Angyalföldi vas. isk. 3.66, Oroshaza Tóth Lenke útján 74.50 P. Bélyegért: Alsópor 10.74, Monor 7.12, Farnad 17.74 P.

Kunos Jenő kínai missziójára: Budapestről: Ostya Ferenc 200, Radocsy Jenőné 6, Reiter Miklósné 2, dr. Molnár Gyula 4, Pavcsó Rudolf 6, Vásárhelyi Dezsőné 3, Pataki Vilma 2; Kispesről: özv. Józsa Lászlóné 4, Koncz Dániel 2, „Matkatóveri” 6; Várpalotáról: Váradai Jenőné 1, özv. Kertész Lajosné 2; Sopronból: Czapp Mihályné 1, özv. Weisz Kornelné 2, Lang János Kismányok 5.10, Szalay Izabella Gyopárfürdő 1, László Károly Jánosháza 1, Kosztra Pál Böcsa 2, Soproni Jenő Miskolc 1, Gerth Hermin Klottidligét 3, Hubert István Marcalgergelyi 1, Rác Jánosné Tényő 1, özv. Fekete Józsefné Pápa 1, Fancsali ev. egyház 1, özv. Schubert Pálné Léva 4, Kozempe Mihály Vác 3, Zalán Frigyes Aszód 10, Botyánszky János Szolnok 2, Kinszky Antalné Kerekegyháza 2, „Atom” Mezőnagymihály 8, Szekesfehérvári Fiókegylet 120, Regös Emilia Gerendás 6, Gräbner János Alsószőlők 2, Sággy Jenő B.-szárszó 2, Sziliczey Gyuláné Kolozsvár 2, Kurinszky Vilmos Esztergom 1 P.

Rokonnépek missziójára: Sággy Jenő 2 P.

Missziói Székházra: Péteri Sarolta Léva 2 P.
Cél megjelölése nélkül: Blaskovics Oszkár Nagytarcsa 3, Répcelaki ifj. egyesület 1, özv. Balogh Istvánné Csurgó 1; Páparól: Nagy Lajos 2, Kovács Mihály 1, Kovács Sándorné 1, özv. . . . (olvash.) Szentháromság-u. 39. 2, Ober Józsefné 2, Papp Mihály 1.50, Horváth Lászlóné 1; Győr-ből: Freiszlinger Irma 2, Pongrácz Krisztiánné 1, Haas Gyula 3, Rigó Ferencné 1, László Miklós 1, Tóth Gyula 3, D. Kapi Béla 3, Léránt Sándor 5, Kiskőrösről: Sinkovics Jánosné 1, Bolemányi János 3, Valach Erzsébet 4; Léváról: Pokorni Arpádné 1.50, Bethlenfalvy Károlyné 1, Hloska Samuné 2, Drzsik Márton Oroszlány 1, özv. Ary Lajosné Kistarcsa 4, özv. Frank Mihályné Sopron 1, Juhász Ferenc Lébény 3, Egyházy János Győrszemere 1, Fodor Eszter Eger 2, Mayer Konrád Soltvadkert 1 P. (Ertesítést kérek, hogy mire fordítsam a cél megjelölése nélkül küldött összegeket, különben adományként könyvelem el.)

Használt bélyeg, staniolt küldtek: Simor Erzsébet Siklós, Urbán Arnoldné Erd; Budapestről: dr. Kovács Sándorné, Majláth Edina, Ev. lelk. hiv. Agfalva.

Újonnan belépett tagok: Zatureczky Dénes Felpec; Kispesről: özv. Brandtner Pálné, Kaposi Ilona, Vargai Gizella; Bpestről: Lingsch Pál, Friedlieb Gyuláné, Lantosi Károlyné, dr. Ferenczy Jenő, Hajnalffy Gitta, Petrő Zsuzsanna, Trauschfelds Frigyes, Füzesy István, Lengváry Júlia, Antal Jenő, Bethesda árvaház Kassa, Horváth Józsefné Diósgyőrvasgyár, Farkas Ferenc Ikland, Szalay Izabella Gyopárfürdő, Staudt Péter Torza, Nagy Mária Bokod, Szelestey Béla Boba, Noszlopy Elek Győrszabadhegy, Székely András Egyházasdengелег, Mezei József Újpest, Sziliczey Gyuláné Kolozsvár.

Rimár Jenő
pénztáros
VI., Fóti-út 22.